

РЕШЕНИЕ

№ 4601

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10684** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38 ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на А. П. А. срещу Решение № ППН-01-901/2018г. от 22.07.2021 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

Решението се оспорва като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Излагат се твърдения, че в обсега на административния орган е избора на средства за събиране на всички относими към действителната фактическа обстановка данни, информация, документи, като КЗЛД е задължена да извърши разследване и да установи дали е извършено нарушение. Моли се актът да бъде отменен, като преписката се върне на органа за ново произнасяне със задължителни указания. Претендират се разноски.

Ответникът- Комисията за защита на лични данни в писмено становище чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендират се разноски. Заинтересованата страна – В. П. К. чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена, а решението на административния орган потвърдено. Претендират се разноски. Административен съд София-град, като прецени изложеното в жалбата и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба подадена от А. А., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от г- жа В. К.- адвокат към Софийска адвокатска колегия, чрез публикуване във „ Facebook“ профила ѝ, на документ, в който те се съдържат, а именно „ Справка по лице“ от водения от Агенция по вписванията публичен регистър. В жалбата е посочено, че на 31.10. 2018г. А. е бил уведомен за обстоятелството, че в публикацията от адв. К., в нейния „ Facebook“ профил са били публикувани негови лични данни. Сочи се, че публикацията касае твърдение за извършено нападение върху нея от клиент. Към коментарите била прикачила и файл съдържащ „справка по лице“ с отразени данни по сделка, сключена на 14.08.2018г. между сочения за нападател и А.. Допълва, че при отваряна на файла ясно се виждали личните му данни, а именно три имена и ЕГН, като не били извършвани никакви заличавания. Излага, че по този начин личните му данни са станали публично достъпни за „повече от ден“, след което били премахнати от К..

С нарочно писмо комисията е уведомила адвокат К. относно образуваното пред нея производство.

С писмо с рег. № ППН-001-901#19/16.03.2020 г. процесуалния ѝ представител оспорва твърденията, че тя е публикувала във „ Facebook“ профила си справка от имотен регистър, поддържан от Агенцията по вписванията. Твърди, че справка, подобна на приложената от А. в жалбата до комисията е била предоставена от повереника и граждански ищец по НОХД № 7976/2019г. по описа на СРС, за целите на осъществяваната по делото защита. Сочи, че делото е било за престъпление от общ характер, с пострадало лице- доверителката му. В тази връзка излага, че е възможно да бъде установено единствено използването на справка от Агенция по вписванията, относно сделка с недвижим имот, по която страни са жалбоподателя и подсъдимият по НОХД № 7976/2019г. по описа на СРС. Справката е била използвана за целите за защитата по съдебното дело, което основание е легитимно, съгласно ОРЗД. Пояснява, че А. е бил идентифициран единствено за целите на справки в публичен регистър, който има за цел поддържане на стабилност в стопанския оборот. Твърди, че до тази информация съществува широк достъп при наличие на надделяващ обществен интерес от информирането на обществото, който има превес пред защитата на лични данни на участниците в сделки с недвижими имоти.

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства и становища на страните, от комисията е прието, че действително от единния портал на Имотния регистър, Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е осъществена Справка за документ от имотен регистър- „ Справка по лице“, за лицето Е. Е. К.. Справката обхваща периода от 01.01.1992г.- 21.10.2018г., като на ред 15 от партидата се съдържа информация поясняваща страните по сделка, осъществена 2018г., а именно „Купувач: Частна собственост, ЕГН [ЕГН] А. П. А.. Комисията безспорно е приела обстоятелството, че справката е била осъществена от адв. К.. Във връзка с въведеното в чл. 8, ал.1 от ЗКИР изискване за публичност на Кадастърът и имотният регистър и чл. 42, ал.1 от Правилника за вписванията, обосноваващ необходимостта съдържащата се в имотния регистър информация да е с преимущество пред интересите на субектите на данни, комисията е приела, че обработването чрез достъпване и съхранение на информация съдържаща лични данни на А. от адв. К. се явява законосъобразно за този вид обработване. На следващо място е приела че остават недоказани претенциите на жалбоподателя, касаещи

публикуването на документа „Справка по лице“ направена по партидата за периода 01.01.1992г.- 21.10.2018г. за лицето Е. К. , от адв. К. в социалния профил във „Facebook”, тъй като същите не се потвърждават от извършената служебна проверка в хода на административното производство. Приела е, че са налице единствено косвени улики, касаещи предполагаемо нарушение.

Въз основа на горното, с Решение ППН-01-901/2018г. КЗЛД е оставена без уважение жалбата от А. А. като неоснователна.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, настоящият състав, приема за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. Съгласно чл. 8, ал. 6 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация- заседанията на комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 05.05.2021г., на което са присъствали трима членове, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, изискани са становища на лицата, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането, страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК съдът намира следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се

определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдение за неправомерно разпространяване на лични данни в обем три имена и ЕГН, чрез публикуването им в социалната мрежа Ф..

От фактическа страна твърденията на жалбоподателя, че документи, съдържащи негови лични данни, за определен момент са били публикувани във фейсбук профил на адв. К. не са потвърдени от извършената служебна проверка от Комисията в хода на административното производство.

Съгласно определението за администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 се налага извод, че и физическите лица могат да бъдат администратори, стига да определят целите и средствата на обработването. В тази връзка, съобразно посоченото в чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 безспорно г-жа В. К. в качеството си на адвокат е администратор на лични данни. Възможността неограничен кръг лица и неограничено във времето да разглеждат информацията в социалната мрежа изключва личния и домашен характер на обработването.

В случая следва да се провери законосъобразността на действията по обработване на лични данни, т.е. разпространението им пред неограничен кръг лица чрез публикуване в социална мрежа.

Принципът за свеждане на данните до минимум по чл. 5, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679 гласи, че личните данни следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват.

В случая видно от U. адреса посочен в справката адв. К. е осъществила справка за документ от имотен регистър- „Справка по лице“ за лицето Е. К. . Същата е в табличен вид и съдържа информация поясняваща страните по осъществена през 2018г. сделка, а именно „Купувач: Частна собственост, ЕГН [ЕГН] А. П. А.“. В конкретния случай следва да се отбележи, че справката е получена от Имотния регистър.

Следва да се има предвид, че в справката по лице се посочват вписванията и отбелязванията и заличаванията по персоналната партида на лицето К., съответно в нея са направени връзките на имота, обект на покупко - продажба с отбелязване за извършена сделка с имота от продавача К. към купувача А.. В предоставената на адв. К. справка по лице, чат от имотната партида на лицето К. се съдържат трите имена и ЕГН на жалбоподателя А. като купувач по сделката, която безспорно има характер на лични данни.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) имотният регистър е публичен. Съгласно Правилника за вписванията всички актове, с които се прехвърля право на собственост се вписват. Договорните ипотeki също се вписват (чл. 15, ал. 1 от Правилника). Основна цел на вписването в Имотния регистър е гласност на подлежащите за вписване актове. Всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията, заличаванията от съдържанието на всички книги. Агенцията по вписванията предоставя възможност на регистриран електронен достъп за извършване на справки за вписан документ от имотен регистър. В този смисъл всеки може да извърши електронни справки след извършването на регистрация и предварително заплащане на държавна такса за ползването на кредити в Единен портал за заявяване на електронни услуги- част Имотен регистър.

С оглед на изложеното, правилно е било прието, че администраторът на лични данни адв. К. в случая не е извършила нарушение на ЗЗЛД. Извършването на справка по имотната партида, в която фигурират трите имена и единен граждански номер на жалбоподателя, представлява основание за обработване по смисъла на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламента, а именно обработването е необходимо във връзка с легитимния интерес на администратора по отношение на лицето собственик на имота. С въведеното в чл. 8 ал. 1 от ЗКИР изискване за публичност законодателят е обосновал необходимостта съдържащата се в имотния регистър информация да е с преимущество пред интересите на субектите на данни. В този смисъл обработването на лични данни, на жалбоподателя, съдържащи се по партидата на осъществената сделка с лицето К. се явява абсолютно законосъобразно за този вид обработване.

Регламент 2016/679 дава засилена защита на физическите лица във връзка с обработването на личните данни, но и поддържа равновесие с другите основни права, в частност със свободата на изразяване и информация, така както тези права са предвидени в КЗПЧОС и ХОПЕС.

Според ЕСПЧ, чл. 10 от КЗПЧОС едновременно защитава и този, който упражнява свободата на изразяване, и този, който упражнява правото да получи информация, и подчертава, че "обществото има право да получава информация от обществен интерес". В този смисъл правилни са изложените от ответния контролен орган мотиви в оспорваното решение относно това, че получените от адв. К. лични данни от направената от нея справка по лице в Имотния регистър, не са в нарушение на правото на защита на лични данни с оглед съпоставянето на интересите на жалбоподателя със защитата на правото на адвоката да бъде информиран във връзка с извършваната от него служебна дейност.

На следващо място съдът намира за правилни изводите на комисията, че претенциите на жалбоподателя, касаещи публикуването на документа „Справка по лице“ за лицето Е. К. от адв. К. в профила ѝ във „Facebook“, съдържащи личните му данни, се оказват неоснователни и недоказани. На първо място това не се установява от събраните по време на административното производство доказателства и извършена служебна проверка. В жалбата до комисията лицето излага единствено косвени улики касаещи предполагаемо нарушение. Сочни, че е било единствено уведомено, че в общодостъпна публикация на адв. К. са били публикувани негови лични данни, т.е тук не е налице пряко и непосредствено възприемане на информацията, твърдяна да е публикувана във „Facebook“ на адвоката. Липсват и всякакви доказателства дали сочените лични данни в направената справка по лице са били видими, заличени, и в каква степен. По преписката по делото не е представен и „скрийшот“ (снимка на екрана на персоналния компютър или устройство на жалбоподателя), от който да може да се установи връзката между данните и „Facebook“ профила, в който са били публикувани. Видно от представения по делото документ „Справка по лице“ липсва информация от горен или долен колонтитул, от който би могло да се види електронния адрес или „Facebook“ профил, от който е разпечатан документа.

Тук следва съдът да обърне внимание на жалбоподателя, че КЗЛД не е разследващ орган, който да издирва предполагаеми и евентуални нарушения. Същият е следвало в хода на проволото се административно производство да предостави доказателства за самия „Facebook“ профил, от който твърди, че е разпространявана информацията със съдържащи за него лични данни, за да може Комисията да направи проверка за връзката между профила, обема лични данни и сочената ответна страна.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК във вр. с чл.37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

При този изход на делото основателна е претенцията на конституираното като заинтересована страна дружество В. П. К.. На основание чл. 143, ал. 3 АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна сумата в размер на 1100 лева, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. А. срещу Решение № ППН-01-901/2018г. от 22.07.2021 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

ОСЪЖДА на А. П. А. да заплати на Комисията за защита на личните данни, съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА А. П. А., да заплати на В. П. К., съдебни разноски в размер на 1100(хиляда и сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: